

IV.) Ако, като са е издало отъ нѣкое търговско сѣдилище или отъ апеллативното нѣкое окончателно рѣшеніе, са издаде отъ истото търговско или апеллативно сѣдилище и друго сѣщо окончателно, различно отъ прѣжнето, между истытѣ противны страны, които дѣйствуватъ подѣ истытѣ особености, въ свое или чуждо име, за истыя подлогъ, и безъ да са случи нѣщо подиръ прѣжнето рѣшеніе, което може да го измѣни;

V. Ако въ рѣшеніето са обнематъ постановленія противны едни на други, щото да происхожда невъзможно изпълненіето на сичкытѣ изведнѣжъ;

VI) Ако по времето на разглежданѣето на сѣдбата противната страна е подѣйствувала съ лукавство, и лукавството е зело мѣсто върху рѣшеніето;

VII.) Ако документытѣ, върху които са е основало рѣшеніето, послѣ сѣ са познали или доказали подѣлны;

VIII.) Ако подиръ рѣшеніето сѣ преминали на рѣцѣтѣ на просителя документи, които могатъ да иматъ вліяніе върху рѣшеніето, и които непосредствено или посредствено е былъ покрылъ противникътъ;

IX.) Ако са е издало рѣшеніе противъ Правителството, противъ населеніето на нѣкой градъ или село, противъ правителственны или вакуфекы заведенія, или противъ сирацы безъ да сѣ присѣтствували за защита на тѣхнытѣ правдини изыскванытѣ отъ Закона повѣренны.

Чл. 124.) Сѣщо са допрощава прозба за повторително разглеждане въ случай, когато сѣществува уничтоженіе спорѣдъ Закона; а тѣзи случаи сѣ:

I.) Ако апеллативното сѣдилище или друго нѣкое сѣдилище, което е издало рѣшеніето, не е было съставено и събрано спорѣдъ Закона;

II.) Ако е преминѣло предѣлытѣ на своитѣ обязанности, като е сѣдило ненадежно, или окончателно вѣнъ отъ означенытѣ отъ Закона предѣлы за таквози пресѣжданѣе, или като е счело нѣщо педѣйствително, което спорѣдъ Закона е дѣйствително, или като не е пріело нѣщо, което са пріема спорѣдъ Закона;